Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26544
Copyright: Admont, Benediktinerstift

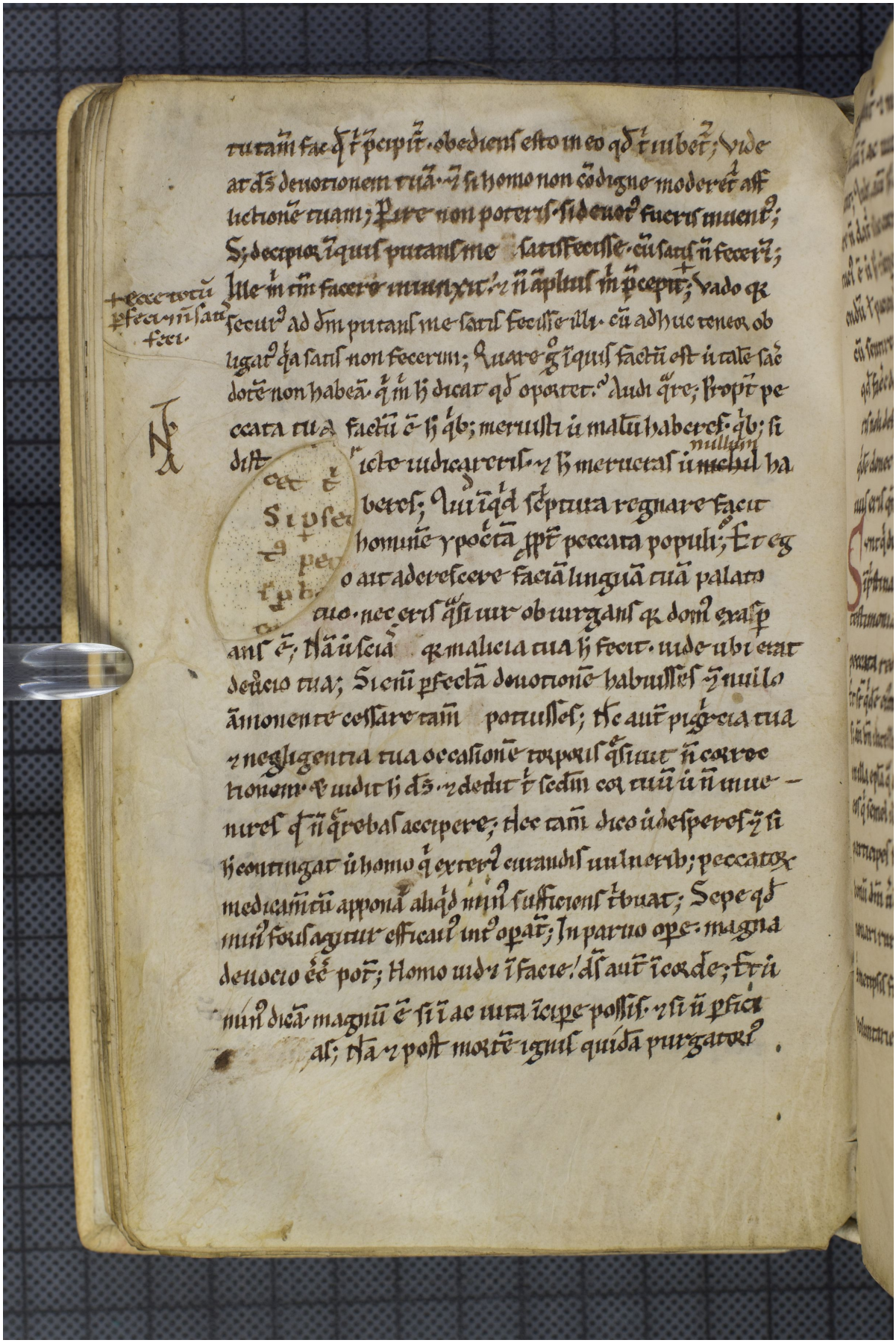

tuam fac quod tibi precipit. obediens esto in eo quod tibi iubet; Vide
ar dns devotionem tuam. si tu homo non condigne moderet afflic
tionem tuam; Pure non poteris sic devot fueris invent;
Si; decipior iquis putans me satisfecisse. cum satis ñ fecerit;
Ille in tm facere minuxit. ñ apltus in precepit; Vado qr
secur ad dm putans me satis fecisse illi. cum adhuc teneor ob
ligat qa satis non fecerim; Quare g iquis factum est ut tale sac
dotem non habeam. quid in hi dicat quod oportet. audi qre; Propter pe
ccata tua factum e hi qb; meruisti ut malum haberes. qb; si
dist icte iudicaretis. hi meruerat ut nullum habe
beres; Qui iqd scptura regnare facit
homine ypocta ppter peccata populi; Et eg
o aut adeescere faciam linguam tuam palato
tuo. nec eris asi mur obmurgans qr dom exasp
ans e; Ha ulcera qr malicia tua hi fecit. unde ubi erat
devocio tua; Si enim pfecta devotione habuisses. nullo
amonente cessare tam potuisses; Hec autem pigricia tua
negligentia tua occasione corporis qsivit ñ correc
tionem. et audit hi ds. dedit t secm cor tuum ut ñ inve
nires qd ñ qrebas accipere; Hec tam dico ut desperes. si
hi contingat ut homo q exterd curandis vulneribus; peccatorum
medicamen tu apponat aliqd minus sufficiens tbuat; Sepe qd
minus forsagitur efficaci int opam; In parvo ope. magna
devocio ee pot; Homo vid in facie. ds autem in corde; Et ut
minus dicam. magnum e si in ac vita incipe possis. si ñ pfici
as; Ha post mortem ignis quida purgatori

+ecce totum pfecta ñ satis feci.